

Kristi Himmelfärdsdag.

Predikan i Osby kyrka, 5 maj 2005

Apg 1:1-11

I min första bok, ärade Theofilos, skrev jag om allt som Jesus gjorde och lärde fram till den dag då han togs upp till himlen, sedan han genom helig ande hade gett sina befallningar åt dem som han utvalt till apostlar. Han framträdde för dem efter att ha lidit döden och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar visade sig för dem och talade om Guds rike. Och under en måltid tillsammans med dem sade han åt dem att inte lämna Jerusalem utan vänta på det som Fadern hade utlovat, "det som ni har hört mig tala om", sade han. "Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar."

De som hade samlats frågade honom: "Herre, är tiden nu inne då du skall återupprätta Israel som kungarike?" Han svarade: "Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt. Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns." När han hade sagt detta såg de hur han lyftes upp i höjden, och ett moln tog honom ur deras åsyn. Medan de såg mot himlen dit han steg upp stod plötsligt två män i vita kläder bredvid dem. "Galileer", sade de, "varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen."

Vi firar idag en av de stora händelserna i Jesus liv. Vi har firat juldagen då han kom till oss på jorden. Långfredagen och påskdagen då han besegrade syndens och dödens makt. Och nu hans Himmelfärdsdag, hans slutliga upphøjelse, då han insätts på sin plats, på Faderns högra sida. Nu är han "Herre över allting".

Kan man verkligen tro på det? Om nu Jesus är Herre över allting, varför märks det inte? För såsom världen ser ut idag så kan det ju vara svårt att tro att Jesus verkligen har all makt. Vad är det för regent som inte regerar?

Ett svar på frågan är att det finns ytterligare en händelse i Jesus liv som vi väntar på, men som inte har inträffat än. Hans återkomst i härlighet. Redan vid hans himmelfärd så utlovas detta, att han ska återvända på samma sätt som han lämnade oss. Visserligen är han redan nu Herre över allting. Han har alla makt, men han använder sig inte av sin makt, såsom han en dag kommer att göra, vid sin återkomst.

Jesus vill regera över oss, men han är ingen diktator som tvingar sitt ledarskap över oss. Jesus är Herre över allting, men vi måste ändå ställa oss frågan: är han också Herre över dig och mig?

Men vad hände egentligen den där dagen när han steg upp till himlen? Vi vet ju att himlen inte är en fysisk storhet ovanför våra huvuden. Gud är ju ingen gubbe på ett moln som tittar ner på oss. Hur ska vi då förhålla oss till den här texten, om hur Jesus tas upp till molnen.

Det talas om moln både i den gammaltestamentliga texten och episteln, men det är av ett alldeles speciellt skäl. Moln står för Guds osynliga närvaro. Under ökenvandringen så följde folket en molnstod som gick före dem. På berget Sinai så var det i ett moln som Herren steg ned. Så när det talas om moln i bibliska sammanhang så kan vi räkna med att Gud finns med.

När Jesus stiger upp mot skyn och försvinner in i ett moln så är det en symbolisk handling för att visa att Jesus tar steget in i Guds osynliga rike. Jesus har lämnat oss i synlig gestalt. Han har klivit in i en annan dimension, för att uttrycka samma sak med moderna ord.

Men när Jesus lämnar lärjungarna så är det på återseende. Jesus är guiden som reser i förväg för att boka rum åt oss, men han kommer tillbaka för att hämta oss.

Så även om han lämnade lärjungarna så är det ingen sorgens dag. Från och med den här dagen så har det upprättats en förbindelse mellan himmel och jord. En kontaktpunkt, och det är Jesus själv som är denna kontaktpunkt.

Jesus återvände dit han kom ifrån. När Sonen kom till jorden som det lilla barnet i Betlehem, så var det från himlen han kom. Nu återvänder han till himlen men inte på samma sätt. Inget är som förut längre. När han nu återvänder så är det efter att ha öppnat porten mellan mänskligheten och Fadern.

Han återvänder inte bara som han kom, som Sonen inom treenigheten. Han återvänder även som människa. Han far kroppsligen upp till himmelen, till Faderns högra sida. Det betyder att en bit av mänskligheten finns i himmelriket, ja inom Gud själv. Mänskligheten har direktkontakt med Gud på ett konkret, kroppsligt plan.

”Varför ser ni upp till himlen” frågade änglarna lärjungarna. Ja, varför fastnade de, varför blev de kvar med blicken mot skyn? Kanske för att de fick se en skymt av Guds himmel. De fick se Jesu härlighet, hans upphøjelse till Faderns högra sida. Det är Människosönens upphøjelse, det är en viktig poäng att det också är en människa som blir upphöjd.

”Är tiden inne för att återupprätta Israel som kungarike” frågade hans lärjungar honom. Ja, hade det varit det så hade han inte behövt lämna dem, Israel befann han sig ju redan i. Men Jesu uppdrag gällde inte bara Israel, det gällde alla folk, därför måste han till himlen, till den gudomliga

sfären. Där är han Herre över allting och det är bara därifrån som han kan vara med alla, alla dagar till tidens slut.

Där i himlen i den gudomliga sfären så är han inte bunden av rummet eller tiden. Nu är han förhärligad och den makt som han nu fått är en makt att ge oss evigt liv.

Nu lever vi mellan hans Himmelsfärd och hans Återkomst: Ännu ser vi inte Jesus makt och härlighet men en dag ska vi få göra det. Våra liv här kännetecknas av en längtan efter detta.

När lärjungarna blickar upp mot skyn så är det en blick in i himlen mot det som väntar oss, en blick framåt. Vi kristna lever med ena foten i en annan tillvaro. Kroppsligen är vi kvar här på jorden, men vår blick, vårt hopp, vår längtan och vår framtid tar oss till en annan tillvaro.